

BŁAŻNIĆ SIĘ (10) *vb impf*

się (6), się (3); z *elipsą* się (1) *BudBib Os 1/2*.

a *pochylone*.

inf błąźnić się (1). ◇ *praes 1 sg* błąźnię się (1). ◇ *praet 3 pl m pers* się błąźnili (1). ◇ *imp 2 sg* błąźni się (1). ◇ *3 sg* niechąj się błąźni (1). ◇ *con 3 sg m* by się błąźnił (1). ◇ *3 pl m pers* by się błąźnili (1). ◇ *subst* błąźniłyby się (1). ◇ *part praes act* się błąźniąc (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Robić z siebie błazna, ośmieszać się, być pośmiewiskiem, przedmiotem drwin; desipere, irrisui esse* *Mqcz* (5) : *Mqcz* 356a, 368a; *Bo* *tám [w rzemiesłach]* ktoby klámał nálie powiedáiac/ iż ieft dobrem Pufzkarzem/ ábo Málárzem/ á tegoby nie nieumiał/ ízydzonoby z niego/ á przyiácieleby takiego vpomnieli/ żeby fię niebłąźnił/ á nie vdawał fię za tego ezym nie ieft. *GórnRozm N3; KlonFlis F2v.*

błąźnić się czym: czúcież to [*te powieści*] kiedy gdzie możecie/ Iedno iżby poćciwie nikogo nie draźniąc/ A nietrefnemi zártý lámi fię nie błąźniąc. *RejZwierc 239v.*

2. *Ludzić się, oszukiwać samego siebie* (1) : [*ojciec każdy przypilnuje, aby syna oddać*] do ízkoły álbo kolegium/ á iżeby go domá nye dawał vczyć/ nychay fię nye błąźni/ boć żadnego s tego pożytku/ áni on íam áni íyn nye poznáya. *GliczKsiqż L3v.*

3. *Cudzołóżyć, oddawać się nierządowi; przen: Oddawać się bałwochwalstwu [tylko BudBib]* (4) : A iufz niech nie ofiáruia ofiar íwych czártom z ktorymi fię błąźnili [*Et non sacrificabunt adhuc sacrificia sua daemonibus, post quos fornicantur*] *BudBib Lev 17/7*; *Idzi* poymi íobie żonę wízetecznicę/ y dzieci wízeteczne/ bo błąźniąc zbłazniłá fię ziemiá [*quia fornicando fornicabitur terra, ne eat post Dominum*] *BudBib Os 1/2.*

błąźnić się za kim (2): Y brałbyś zcorek ich záíyny twoie/ á błąźniłyby fię corki ich zá Bogámi íwemi *BudBib Exod 34/16, Exod 34/15.*

Formacje pochodne: pobłąźnić się, zbłąźnić się.